

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 19. juni 2002

om delstaten Thüringens program til fordel for investeringer foretaget af små og mellemstore virksomheder og de konkrete støttetildelinger

(meddelt under nummer K(2002) 2143)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2003/225/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler ⁽¹⁾, under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

- (1) Kommissionen godkendte ved beslutning af 27. oktober 1993 delstaten Thüringens program til fordel for investeringer foretaget af små og mellemstore virksomheder (KMU-Investitionsprogramm des Landes Thüringen) (»ordningen«) ⁽²⁾. En ændret udformning blev anmeldt i 1994 og godkendt af Kommissionen den 7. oktober 1994 ⁽³⁾.
- (2) Ifølge den anmeldte ordning skulle der i perioden 1994-1996 ydes støtte til produktive investeringer.

Tyskland havde i brev af 26. august, registreret den 30. august 1993, udtrykkeligt meddelt, at der ikke ville blive ydet støtte til kriseramte virksomheder. Dette blev udtrykkeligt nævnt i Kommissionens beslutning, og Kommissionens godkendelse af ordningen var begrænset til virksomheder, der ikke var kriseramte.

- (3) Kommissionen godkendte ved beslutning af 8. april 1998 en forlængelse af støtteordningen for perioden 1997-2001 på ændrede betingelser ⁽⁴⁾. Samtidig gav Kommissionen imidlertid udtryk for tvivl med hensyn til foreneligheden af den måde, hvorpå den anmeldte og af Kommissionen godkendte udformning var blevet anvendt i praksis. Denne tvivl var baseret på Tysklands oplysninger i årsberetningerne for 1994 og 1995 samt oplysningerne vedrørende 1995 og 1996. På grundlag af disse oplysninger kunne Kommissionen ikke udelukke, at der var ydet støtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder.

- (4) Kommissionen havde derfor anmodet Tyskland om (påbud om oplysninger som omhandlet i Domstolens dom i »Italgrani«-sagen ⁽⁵⁾) at fremlægge alle nødvendige oplysninger for at sætte Kommissionen i stand til at efterprøve, om støtten var tildelt i overensstemmelse med den godkendte støtteordning, herunder de tilfælde, hvor støtten var blevet tildelt virksomheder, som på tids-

⁽¹⁾ EFT C 73 af 17.3.1999, s. 10.

⁽²⁾ EFT C 335 af 10.12.1993, s. 7 – sag N 408/93 – SG(93) D/19245 af 26.11.1993.

⁽³⁾ EFT C 364 af 20.12.1994, s. 7 – sag N 480/94 – SG(94) D/14255 af 10.10.1994.

⁽⁴⁾ NN 142/97 – SG(98) D/04313 af 2.6.1998.

⁽⁵⁾ Dom af 5. oktober 1994, sag C-47/91, Italien mod Kommissionen, Sml. 1994 I, s. 4635.

- punktet for støttens tildeling ville skulle betragtes som kriseramte, samt betingelserne for sådanne støttetildelinger.
- (5) Tyskland bekræftede i sine bemærkninger af 7. august 1998, at det ikke var muligt at tildele rednings- og omstrukturingsstøtte i henhold til den godkendte støtteordning. Tyskland oplyste imidlertid ligeledes, at der i forbindelse med støttens ydelse aldrig var blevet foretaget en formel efterprøvning af virksomhedernes finansielle sundhedstilstand. I øvrigt bemærkes, at der i dette brev hverken blev givet oplysninger om de konkrete støttetildelinger eller de dertil knyttede støttebetingelser, som krævet i påbuddet om oplysninger.
- (6) Kommissionen kunne derfor ikke konstatere, om støtteordningen var blevet anvendt i overensstemmelse med den anmeldte og godkendte udformning.
- (7) Ved brev af 4. december 1998 ⁽⁶⁾ underrettede Kommissionen Tyskland om sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, med henblik på at undersøge støtteordningens anvendelse tidligere og alle konkrete støttetildelinger. I beslutningen om at indlede proceduren konstaterede Kommissionen, at Tyskland ikke havde fremlagt de oplysninger om de konkrete støttetildelinger, som der var anmodet om i anmodningen om oplysninger, og at ordningen var blevet misbrugt. På grundlag af Domstolens førnævnte dom besluttede Kommissionen derfor — som i forbindelse med en ny støtte — at foretage en direkte vurdering af, om den måde, hvorpå ordningen hidtil var blevet anvendt i praksis, var forenelig med EF-traktaten. I denne forbindelse opfordrede Kommissionen som led i proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, Tyskland til at fremsætte bemærkninger og fremsende alle oplysninger, der måtte være nyttige for vurderingen af støtten og de konkrete støttetildelinger.
- (8) Ved samme brev opfordrede Kommissionen Tyskland til inden for en frist på en måned at fremlægge alle de dokumenter, oplysninger og andre data, der måtte være nødvendige for at vurdere støtteordningens og de konkrete støttetildelingers forenelighed. Den anførte særskilt de oplysninger, som navnlig skulle fremlægges. Samtidig gjorde den opmærksom på, at såfremt den ikke skulle modtage disse oplysninger, ville den træffe beslutning på grundlag af de oplysninger, den allerede rådede over, og at den ville anse hver enkelt støttetildeling under ordningen for at være uforenelig med fællesmarkedet, såfremt de oplysninger, der var nødvendige for at kunne vurdere foreneligheden, ikke blev fremlagt.
- (9) Kommissionen anmodede ved samme brev Tyskland om at fremsende en kopi af nærværende brev direkte til støttemodtagerne.
- (10) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽⁷⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til de omhandlede foranstaltninger. Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra interesserede parter.
- (11) Ved brev af 5. marts, registreret den 8. marts 1999, og af 6. maj 1999, registreret den 10. maj, fremsatte Tyskland bemærkninger i forbindelse med ovennævnte procedure. Ved brev af 26. september, registreret den 29. september 2001, fremlagde Tyskland som svar på Kommissionens anmodning visse supplerende oplysninger om antallet af virksomheder, der havde modtaget støtte under støtteordningen, og som stadig eksisterede i 2001.

2. BESKRIVELSE AF STØTTEN

- (12) Støtteordningen har til formål at fremme moderniseringen og udviklingen af eksisterende SMV, som oplever økonomiske vanskeligheder som følge af overgangen til markedsøkonomi, samt at støtte nye SMV i fremstillingssektoren. Støtteberettiget i denne henseende (punkt 11 i den oprindelige anmeldelse af 1. juli 1993) er produktive investeringer (undtagen erhvervelse af fast ejendom) og investeringer som led i et omstrukturingsprogram. I brev af 26. august 1993 erklærede Tyskland, at førnævnte omstrukturingsbegreb ikke skulle forstås som en foranstaltning til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, men sigtede mod investeringer i økonomisk sunde virksomheder, med henblik på oprettelse af en ny afdeling, udvidelse eller modernisering af en eksisterende afdeling eller med henblik på at indføre en ny produktionsmetode.
- (13) Til dette støtteprogram tildeltes oprindeligt et budget på 24 mio. EUR, som senere blev øget til 42 mio. EUR. Støtten til initialinvesteringer ydes i form af et tilskud og er begrænset til 2,5 mio. EUR pr. projekt, under hensyntagen til det regionale støtteloft, der finder anvendelse på delstaten Thüringen. Støtteloftet udgør for store virksomheder 35 %, plus en bonus på 15 % i støtteberettigede områder efter EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), for SMV i henhold til definitionen i de rammebestem-

⁽⁶⁾ SG(98) D/11285.

⁽⁷⁾ Nævnt ovenfor (se fodnote 1).

melser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder (1992) ⁽⁸⁾, der var gældende på det tidspunkt, hvor Kommissionen godkendte støtteordningen.

- (14) Som led i støtteordningen er der tildelt i alt 62 støtteforanstaltninger til 61 virksomheder ⁽⁹⁾.
- (15) Ifølge ordningen er tildelingen af støtte afhængig af, at der fremlægges et langsigtet virksomhedskoncept.

3. BAGGRUNDEN FOR INDLEDNINGEN AF DEN FORMELLE UNDERSØGELSESPROCEDURE

- (16) Baggrunden for, at Kommissionen indledte den formelle undersøgelsesprocedure efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørende den hidtidige anvendelse af støtteordningen ⁽¹⁰⁾ samt alle konkrete støttetildelinger, er frem for alt den konstatering, at Tyskland i strid med oplysninger fremsat af de tyske myndigheder har ydet støtte til kriseramte virksomheder. For så vidt som støtteordningen blev misbrugt til fordel for kriseramte virksomheder, er dens betingelser ikke forenelige med Kommissionens politik for støtte til fordel for kriseramte virksomheder:
- Den pågældende støtteordning indeholder ingen forpligtelse til individuel anmeldelse af støtte til fordel for kriseramte virksomheder eller virksomheder i de såkaldte følsomme sektorer.
  - Den lader ikke støttetildelingen være betinget af, at der fremlægges og gennemføres en omstrukturingsplan, som inden for et rimeligt tidsrum kan genoprette virksomhedens rentabilitet.
  - Den begrænser ikke støttebeløbet til det strengt nødvendige for at nå det tilsigtede mål.

I det brev, hvori Tyskland blev underrettet om indledningen af proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, anmodede Kommissionen Forbundsrepublikken om at meddele, i hvilke tilfælde der under ordningen er tildelt støtte til virksomheder, som på tidspunktet for støttens tildeling måtte betragtes som sunde, eller til virksomheder, som på tidspunktet for støttens tildeling måtte betragtes som kriseramte. De ønskede oplysninger vedrørte navnlig angivelse af virksomhedens størrelse, støttens størrelse (beløb og støtteintensitet i forhold til de påtænkte investeringer) samt størrelsen af offentlig støt-

te, som virksomheden måtte have modtaget i løbet af de tre foregående år forud for tildelingen af den undersøgte støtte, og virksomhedens finansielle situation på det tidspunkt, hvor støtten blev tildelt. I ovennævnte brev gjorde Kommissionen endvidere Tyskland opmærksom på, at den ville træffe beslutning om den samlede støtteordning og alle konkrete støttetildelinger, uanset om støtten var tildelt en kriseramte virksomhed eller ej.

4. BEMÆRKNINGER FRA TYSKLAND

- (17) Ved brev af 5. marts 1999 fremlagde Tyskland to tabeller, hvorefter 30 virksomheder kunne betragtes som kriseramte virksomheder og 31 virksomheder som sunde virksomheder på tidspunktet for støttens tildeling ⁽¹¹⁾. Da en af de sunde virksomheder fik tildelt støtte to gange, forhøjes antallet af støttetildelinger til fordel for sunde virksomheder således til 32. Denne vurdering er resultatet af en undersøgelse af virksomhedernes situation på det tidspunkt, hvor de tyske myndigheder godkendte støtten. Ved brev af 26. september 2001 korrigerede Tyskland de nævnte tabeller og meddelte, at en af de virksomheder, der tidligere var blevet betragtet som kriseramte, måtte betragtes som en sund virksomhed. Dette resulterer i, at der i alt 29 tilfælde blev ydet støtte til kriseramte virksomheder i forhold til 33 tilfælde, hvor der blev ydet støtte til 32 sunde virksomheder.
- (18) Tysklands undersøgelse af de konkrete støttetildelinger blev med hensyn til de modtagervirksomheder, der fortsat er aktive, gennemført på grundlag af et spørgeskema vedrørende antal ansatte, balance, afkast af egenkapital, årets underskud, omsætning, fremmedkapitalandel, cash-flow og kapacitetsudnyttelse. De oplysninger, som Tyskland fremlagde ved brev af 6. maj 1999, dækker enten de tre foregående år forud for støttetildelingen eller — i forbindelse med oprettelse af virksomheder — året efter støttetildelingen.
- (19) Ifølge brevet af 5. marts 1999 var Tyskland imidlertid i visse tilfælde hverken i stand til at fremlægge oplysninger om intensiteten af den tildelte støtte, antallet af ansatte, balancen eller omsætningen og heller ikke oplysninger om en eventuel offentlig støtte ved hjælp af andre offentlige midler. Disse oplysninger mangler både med hensyn til de virksomheder, der betragtes som sunde (liste II), og de virksomheder, der betragtes som

⁽⁸⁾ EFT C 213 af 19.8.1992, s. 8.

⁽⁹⁾ Ifølge brev af 5. marts 1999, hvori Tyskland korrigerede de tal, der var nævnt i årsberetningerne for 1994 og 1996.

⁽¹⁰⁾ Dvs. før den 8. april 1998, hvor støtteordningen blev godkendt i den ændrede udformning.

⁽¹¹⁾ Flere af de virksomheder, der har modtaget støtte under ordningen, undersøges på nuværende tidspunkt særskilt af Kommissionen.

kriseramte (liste I). Med hensyn til visse af de virksomheder, der er opført på listen, begrundes disse manglende oplysninger med, at der var tale om virksomheder, der var nye på daværende tidspunkt. Derudover har Tyskland ikke redegjort yderligere for, hvorfor det ikke er i stand til at fremlægge de oplysninger, som Kommissionen har anmodet om.

- (20) Tyskland har ikke fremført andre argumenter med hensyn til anvendelsen af støtteordningen.
- (21) I brev af 26. september 2001 meddelte Tyskland Kommissionen, at af de 32 virksomheder, der blev betragtet som sunde, var 23 stadig aktive på markedet. Oplysningerne om de kriseramte virksomheder viser, at af de 29 modtagervirksomheder er kun fire fortsat aktive på markedet.

5. VURDERING AF STØTTEN

A. Lovligheden af støtten

- (22) I sine beslutninger af 27. oktober 1993 og 7. oktober 1994 anså Kommissionen af følgende grunde støtteordningen for at være forenelig med fællesmarkedet efter EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a): Delstaten Thüringen er anerkendt som et støtteberettiget område i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) ⁽¹²⁾; den støtteintensitet, der er fastsat i ordningen, er acceptabel i betragtning af de økonomiske problemer i regionen samt nødvendigheden af at støtte udviklingen og fremme beskæftigelsen i navnlig SMV; endelig er det kun virksomheder i fremstillingssektoren med gode udsigter til at forblive på markedet, der er støtteberettigede.
- (23) Endelig havde Kommissionen udtrykkeligt sikret sig, at støtteordningen ikke finder anvendelse på kriseramte virksomheder.
- (24) I strid med Tysklands bekræftelse i brev af 26. august 1993 blev denne støtte i perioden 1994-1996 imidlertid tildelt kriseramte virksomheder, hvoraf 86 % i mellemtiden har indgivet konkursbegæring, hvilket Tyskland i øvrigt også har bekræftet i sine bemærkninger af 5. marts 1999, 8. maj 1999 og 26. september 2001 ⁽¹³⁾ som led i proceduren. Tyskland har endvidere erkendt, at man på grundlag af en retrospektiv undersøgelse af virksomhedernes økonomiske situation på tidspunktet for støttens tildeling samt deres fremtidsudsigter måtte betragte disse virksomheder som kriseramte. Kommissionen konstaterer, at denne undersøgelse indeholdt en vurdering af rentabilitet, omsætning, overkapacitet, cash-flow, gældsætning og nettoformue. Den konstaterer således, at Tyskland har baseret sin undersøgelse på de kriterier, der er fastsat i rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (1994). Det fremgår endvidere af disse data, at Tyskland også har tildelt støtte til kriseramte virksomheder, som skal betragtes som store virksomheder i overensstemmelse med Kommissionens definition fra 1992.
- (25) I forbindelse med anmeldelsen af støtteordningen i den oprindelige og i den ændrede udformning fra 1994 havde Tyskland oprindeligt overholdt sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 3. Tysklands forkerte anvendelse af støtteordningen, der ikke var omfattet af godkendelserne fra 1993 og 1994, er imidlertid i realiteten resulteret i en række ikke-anmeldte og således ulovlige støttetildelinger.
- (26) Kommissionen beklager navnlig, at Tyskland ikke har overholdt sin udtrykkelige meddelelse over for den om, at støtteordningen ikke ville blive anvendt på kriseramte virksomheder. Denne støtte er ikke omfattet af Kommissionens godkendelser og skal således betragtes som ulovlig.
- (27) Derudover har Tyskland oplyst, at det i visse tilfælde ikke rådede over de oplysninger, der var nødvendige for ved tildelingen af støtten at sikre, at det regionale støtte-loft og kumuleringsreglerne blev overholdt, samt at SMV-bonussen blev anvendt korrekt. Kommissionen konstaterer således, at Tyskland ikke kan bevise, at støtteordningen blev anvendt korrekt til fordel for sunde virksomheder. Det påhviler imidlertid medlemsstaterne at sikre, at betingelserne for godkendelsen af en støtteordning overholdes, og om nødvendigt at dokumentere dette. I mangel af fuldstændige oplysninger er Kommissionen nået til den konklusion, at heller ikke denne støtte er omfattet af Kommissionens godkendelser og derfor skal betragtes som ulovlig.
- (28) Det var Kommissionens første opgave at konstatere, hvilken støtte der er tildelt uden for rammerne af ordningen. Til dette formål udstedte den et påbud som omhandlet i Domstolens Italgrani-dom. På grundlag af de foreliggende oplysninger nåede Kommissionen derpå frem til, at et ubestemt antal individuelle støttetildelinger ikke var i overensstemmelse med ordningens bestemmelser, hvorefter den indledte proceduren vedrørende disse støttetildelinger. Da der under hensyntagen til de foreliggende oplysninger i det mindste synes at foreligge den mulighed i forbindelse med alle individuelle støtte-

⁽¹²⁾ EFT C 373 af 29.12.1994, s. 3 – sag 464/1993 (for perioden 1994-1996).

⁽¹³⁾ Ifølge de tyske myndigheders brev af 26. september 2001 var kun 27 virksomheder aktive i 2001, hvoraf fire anses som kriseramte virksomheder, og 23 virksomheder kan betragtes som sunde.

tildelinger, at de ikke blev ydet i overensstemmelse med ordningens bestemmelser, og da der ikke forelå en endelig liste over den enkelte støtte, der angiveligt var tildelt i overensstemmelse med ordningen, indledte Kommissionen samtidig også proceduren vedrørende misbruget af støtteordningen som helhed. Det var Kommissionens hensigt at gennemføre en generel og abstrakt undersøgelse af misbruget af støtteordningen som helhed og på dette grundlag direkte konstatere dens forenelighed med EF-traktaten.

(29) I løbet af proceduren har Tyskland forelagt Kommissionen en liste med 62 støtteforanstaltninger, som angiveligt blev tildelt 61 virksomheder i overensstemmelse med ordningen. Tyskland har angivet de tilfælde, hvor støtten efter dets opfattelse blev tildelt kriseramte virksomheder (29), hvorved det har erkendt, at de ikke var omfattet af støtteordningen. Tyskland har endvidere angivet de tilfælde, hvor støtten efter dets opfattelse blev tildelt sunde virksomheder (33 støtteforanstaltninger til 32 virksomheder), og det har fremlagt visse, om end ufuldstændige, oplysninger om disse 33 støtteforanstaltninger.

(30) Disse oplysninger skulle have været fremlagt som svar på påbuddet om oplysninger. Fremlæggelsen heraf efter procedurens indledning skete således forsinket. Under hensyn til alle omstændigheder i den foreliggende sag har Kommissionen imidlertid trods procedurens indledning besluttet at undersøge, om hver enkelt af de 33 støtteforanstaltninger, som Tyskland har angivet, rent faktisk var omfattet af støtteordningen eller ej.

(31) Ifølge de oplysninger, som Tyskland har fremlagt, blev de 33 støtteforanstaltninger tildelt nedenstående 32 virksomheder, som angiveligt var sunde på tidspunktet for støttens ydelse:

1. FEFA Fenster & Fassaden Produktions GmbH, Zeulenroda
2. Thüringer Dämmstoffwerke GmbH, Bad Berka
3. Marit GmbH, Vertriebsgesellschaft für Gärtnerei- und Floristik-Artikel, Bad Salzungen
4. Schlacht- und Verarbeitungs GmbH, Jena
5. Topogramm Gesellschaft für Erderkundung und Rauminformation mbH, Altenburg
6. Konstruktion-Holz-Werk Saubert KHW GmbH & Co. KG, Serba-Trotz

7. WEMAG Werkzeuge Maschinen Kunststofftechnik GmbH, Nordhausen
8. Wilhelm Steinberg Pianofortefabrik GmbH, Eisenberg
9. Möbelwerkstätten R. Nützel, Zeulenroda
10. SAPA Leichtmetallguss Sömmerda GmbH, Sömmerda
11. WEGRA-Anlagenbau GmbH, Westenfeld
12. Metallwerk Langensalza GmbH, Bad Langensalza
13. York Travelware GmbH, Kindelbrück
14. Rhönmetall GmbH, Dermbach
15. NTI New Technology Instruments GmbH, Kahla
16. Stahl- und Anlagebau Grüssing GmbH, Kambachsmühle ⁽¹⁴⁾
17. Metallgestaltung Hans Reiche, Gotha
18. Schlossbrauerei Schwarzbach GmbH
19. GEFO Folienbetrieb GmbH, Gera
20. Bike Systems GmbH & Co Thüringer Radwerk KG, Nordhausen
21. Metzgerei Holger Bennewitz
22. Meder Reed GmbH, Fux, Hof, Werlich GbR, Großbreitenbach
23. Fein-Elast Umspinnwerk GmbH, Zeulenroda
24. Bäckerei und Konditorei Bretschneider
25. Sägewerk Crawinkel GmbH
26. Wiegand GbR
27. Hausgeräte Altenburg GmbH
28. Analytik Jena GmbH
29. Oplibell Produktions GmbH

⁽¹⁴⁾ Denne virksomhed fik tildelt støtte to gange under ordningen.

30. Apparate- und Industrieranlagenbau Grüssing GmbH
31. Kunststoffverarbeitung Tiefenort GmbH
32. Kahla/Thüringen Porzellan GmbH, Kahla ⁽¹⁵⁾.
- (32) Med hensyn til nedenstående tilfælde har Tyskland oplyst, at det ikke har været i stand til at undersøge omstændighederne i forbindelse med støttetildelingen, enten fordi virksomheden er under likvidation, eller fordi virksomheden ikke længere er aktiv, eller der ikke foreligger oplysninger. I disse tilfælde kan Kommissionen på grundlag af de foreliggende oplysninger ikke vurdere, om støtten er omfattet af ordningen.
- (33) Tyskland er navnlig ikke i stand til med hensyn til kategorien sunde virksomheder at fremlægge oplysninger om intensiteten af den støtte, der er blevet tildelt de to nedenstående virksomheder, da disse oplysninger ikke er indeholdt i materialet vedrørende støttetildelingen:
- Marit GmbH, Vertriebsgesellschaft für Gärtnerei- und Floristik-Artikel, Bad Salzungen
  - Topogramm Gesellschaft für Erderkundung und Rauminformation mbH, Altenburg.
- Tyskland råder i disse to tilfælde således ikke over de oplysninger, der er nødvendige for at kunne angive, om den støtteintensitet, der er fastsat i ordningen, blev overholdt. Kommissionen er derfor ikke i stand til at konstatere, om den pågældende støtte er omfattet af ordningen.
- (34) Med hensyn til de tre nedenstående virksomheder kan Tyskland heller ikke oplyse, om der er tale om SMV, da disse oplysninger ikke er indeholdt i materialet vedrørende støttetildelingen:
- Marit GmbH, Vertriebsgesellschaft für Gärtnerei- und Floristik-Artikel, Bad Salzungen
  - Topogramm Gesellschaft für Erderkundung und Rauminformation mbH, Altenburg
  - Kahla Porzellan GmbH, Kahla.
- (35) Tyskland har ikke med hensyn til nogen støttetildeling oplyst, om der til de investeringer, der er støttet som led i delstaten Thüringens program, også blev ydet støtte som led i et andet investeringsstøtteprogram, f.eks. som led i ordningen med skattemæssige investeringspræmier. Kommissionen anmodede imidlertid heller ikke udtrykkeligt om denne oplysning ved procedurens indledning.
- (36) Sammenfattende konstaterer Kommissionen, at anvendelsen af ordningen til fordel for virksomhederne Marit, Topogramm og Kahla ⁽¹⁶⁾ var ulovlig. De øvrige tilfælde, hvor den fandt anvendelse til fordel for virksomheder, der var sunde på tidspunktet for støttens tildeling, er efter Kommissionens opfattelse omfattet af den godkendte ordning på betingelse af, at summen af offentlig støtte til de pågældende investeringer ikke overstiger en intensitet på 35 % brutto for store virksomheder og virksomheder med ukendt status (se betragtning 34), og på 50 % brutto i alle andre tilfælde. Støtte, som ikke opfylder denne betingelse, er ulovlig. Støtte, som opfylder denne betingelse, behøver derimod ikke at blive undersøgt yderligere med hensyn til, om den er forenelig med fællesmarkedet.

B. Statsstøtte

- (37) Med hensyn til spørgsmålet, om de 29 tilskud til virksomheder, som ifølge Tyskland er kriseramte, og til sunde virksomheder, som ikke er omfattet af ordningens anvendelsesområde, udgør statsstøtte, er Kommissionen af følgende opfattelse:
- (38) I det foreliggende tilfælde er den manglende opfyldelse af en betingelse, der er indeholdt i en støtteordning, omfattet af Kommissionens analyse. Analysen vedrører således snarere spørgsmålet, om støtten er forenelig med fællesmarkedet, end spørgsmålet, om der foreligger statsstøtte eller ej.
- (39) En støtteordning er et instrument, hvormed medlemsstaten giver virksomheder, som opfylder de betingelser, der er fastsat i ordningen, fordele. Tyskland har ikke indrømmet fordele ad hoc og har ikke foretaget individuel anmeldelse af hvert tilfælde til Kommissionen. Derfor skal Kommissionen på grund af selve foranstaltningens art samt på grundlag af sine beføjelser i henhold til EF-traktaten, Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽¹⁷⁾ og Domstolens retspraksis ⁽¹⁸⁾ gennemføre en generel og abstrakt analyse. Kommissionen undersøger ikke i det enkelte tilfælde, om der

⁽¹⁵⁾ Denne virksomhed var i første omgang opført på listen over kriseramte virksomheder. I brev af 26. september 2001 korrigerede Tyskland denne liste og oplyste, at Kahla skulle betragtes som en økonomisk sund virksomhed på tidspunktet for støttens tildeling. Dette tilfælde er på nuværende tidspunkt omfattet af en procedure efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2 (C 62/2000), og den foreliggende beslutning gælder uanset Kommissionens beslutning i denne henseende.

⁽¹⁶⁾ Se fodnote 15.

⁽¹⁷⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽¹⁸⁾ Domstolens dom af 14. oktober 1987, sag 248/84, Tyskland mod Kommissionen, Sml. 1987, s. 4013, præmis 17 f.; af 5. oktober 1994, sag C-47/91, Italien mod Kommissionen, Sml. 1994 I, s. 4635, præmis 20 f.; af 17. juni 1999, sag C-75/97, Belgien mod Kommissionen, Sml. 1999 I, s. 3671, præmis 48; af 19. oktober 2000, forenede sager C-15/98 og C-105/99, Italien og Sardegna Lines mod Kommissionen, Sml. 2000 I, s. 8855, præmis 51.

er tale om statsstøtte i alle de tilfælde, der ikke er omfattet af den eksisterende ordnings anvendelsesområde.

- (40) Tyskland har indført og anvendt støtteordningen for at opnå en helt bestemt, klart defineret virkning. Alle oplysninger, som er nødvendige for at vurdere, om en støtteordning indebærer statsstøtte, er indeholdt i ordningen. I betragtning af de særlige omstændigheder i sagen ville en undersøgelse af spørgsmålet, om de tilskud, der er ydet under ordningen, udgør statsstøtte eller ej, desuden formentlig ikke i det enkelte tilfælde føre til et andet resultat, navnlig ikke med hensyn til sunde virksomheder eller kriseramte virksomheder. I forbindelse med kriseramte virksomheder vil tilskuddene normalt blive betragtet som statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1. Medlemsstaten har anmeldt den oprindelige ordning som statsstøtte, og den blev godkendt af Kommissionen som sådan. Efterfølgende har medlemsstaten tildelt støtte, som falder uden for den godkendte støtteordnings anvendelsesområde.
- (41) Kommissionen er af den opfattelse, at den kun skulle have fastslået i hvert enkelt af disse ulovlige tilfælde, at der foreligger statsstøtte, hvis Tyskland havde anmodet herom. Sammen med hver anmodning skulle der i det mindste have været fremlagt alle nødvendige oplysninger, for at Kommissionen kunne vurdere hvert tilfælde særskilt, dvs. oplysningerne skulle normalt have været forelagt Kommissionen i forbindelse med den fuldstændige anmeldelse af en individuel støtte efter EF-traktatens artikel 88, stk. 3. Tyskland er klar over den tvivl, som Kommissionen har givet udtryk for med hensyn til disse støttetildelinger. Havde det været af den opfattelse, at visse støttetildelinger skulle have været vurderet særskilt under hensyntagen til deres karakter, havde det været forpligtet til at informere Kommissionen om alle enkeltheder og fremlægge alle oplysninger, der er nødvendige til en særskilt vurdering.
- (42) Støtteordningen har til formål at støtte produktive investeringer foretaget af virksomheder, der er aktive i delstaten Thüringen. Den tildelte støtte hidrører fra midler fra delstaten Thüringen. Da ordningen muliggør en forbedring af modtagervirksomhedernes konkurrenceevne, uanset om disse er sunde eller ej, og da visse af disse foranstaltninger kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, indebærer ordningen statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.
- (43) Tyskland har hverken i forbindelse med påbuddet om oplysninger som omhandlet i »Italgrani«-sagen eller i

overensstemmelse med proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, fremlagt oplysninger, hvoraf det fremgår, om nogle af de pågældende støtteforanstaltninger ikke er omfattet af EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

C. Støttens forenelighed med fællesmarkedet

- (44) De undtagelser for foranstaltninger, der falder ind under EF-traktatens artikel 87, stk. 1, fremgår af EF-traktatens 87, stk. 2 og 3. Undtagelsesbestemmelserne i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 2, og navnlig artikel 87, stk. 2, litra b), finder imidlertid ikke anvendelse, da støtteordningen har til formål at fremme udviklingen af SMV i delstaten Thüringen og ikke at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder, eller at opveje de økonomiske ulemper, som Tysklands deling har forårsaget. Tyskland har i øvrigt ikke gjort disse undtagelsesbestemmelser gældende. Kommissionen er endvidere af den opfattelse, at den pågældende statsstøtte ikke falder ind under undtagelsen i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra b), da støtten ikke har til formål at fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi. Endelig kan ordningen heller ikke i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra d), anses for at være forenelig med fællesmarkedet, da den ikke har til formål at fremme kulturen og bevare kulturarven.
- (45) Støtteordningen henvender sig til virksomheder, der ligger i et støtteberettiget område efter EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), med undtagelse af virksomheder, som tilhører såkaldte følsomme sektorer. Med hensyn til det pågældende støtteberettigede område bekræftede Kommissionen i 1994⁽¹⁹⁾ en maksimal støtteintensitet for investeringsstøtte på 35 % brutto for store virksomheder og på 50 % brutto for SMV.
- (46) Såfremt støtten blev ydet til en initialinvestering, skal den vurderes på grundlag af de kriterier, der gælder for regionalstøtte. Var formålet med en støtte redning eller omstrukturering af en kriseramt virksomhed, vurderes dens forenelighed med fællesmarkedet på grundlag af de bestemmelser, der gælder for støtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder.
- (47) Den pågældende støtteordning blev anvendt i perioden 1994-1996.

⁽¹⁹⁾ Sag nr. N 464/1993 – SG(94)D/1551 af 4.2.1994, EFT C 373 af 29.12.1994, s. 3.

a) *Overensstemmelse med reglerne for regionalstøtte*

- (48) Med hensyn til virksomhederne Marit og Topogramm samt i de øvrige tilfælde, hvor ordningen er blevet anvendt til fordel for virksomheder, der var sunde på tidspunktet for støtten ydelse, og som ikke er omfattet af den godkendte ordning, da summen af den offentlige støtte til fordel for de pågældende investeringer overskrider en intensitet på 35 % brutto for store virksomheder og for virksomheder med ukendt status og på 50 % i alle øvrige tilfælde, vurderes foreneligheden med fællesmarkedet efter de bestemmelser, der var gældende på tidspunktet for misbruget af ordningen ⁽²⁰⁾, i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om fastlæggelse af reglerne for vurdering af ulovlig statsstøtte ⁽²¹⁾. Denne vurdering foretages på grundlag af de oplysninger, som Kommissionen råder over.
- (49) Da der er tale om støtte til initialinvesteringer, anvendes som vurderingsgrundlag Kommissionens meddelelse vedrørende metoden for anvendelse af EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), på regionalstøtte fra 1988 ⁽²²⁾ sammenholdt med punkt 18 i bilaget til meddelelsen fra Kommissionen vedrørende støtteordninger med regionalt sigte (1979) ⁽²³⁾. I det nævnte bilag defineres en »initialinvestering« som anlægsinvestering i forbindelse med oprettelse af en ny virksomhed, udvidelse af en eksisterende virksomhed eller iværksættelse af en aktivitet, der indebærer en fundamental ændring af en eksisterende virksomheds produkt eller produktionsmetode (gennem rationalisering, diversificering eller modernisering). En anlægsinvestering, der tager form af overtagelse af en lukket virksomhed eller en virksomhed, der uden denne overtagelse ville være blevet lukket, kan også betragtes som initialinvestering.
- (50) Med hensyn til den pågældende periode og uanset de særlige regler for investeringsstøtte til fordel for virksomheder i følsomme sektorer anses en støtteordning til fordel for initialinvesteringer i et støtteberettiget område for at være forenelig med fællesmarkedet, hvis den i betragtning 45 nævnte maksimale støtteintensitet (50 % for SMV og 35 % for store virksomheder) efter ordningen heller ikke overskrides i tilfælde af en kumulering med anden regionalstøtte. I de ulovlige tilfælde, der er nævnt i betragtning 48, er denne betingelse om forenelighed med fællesmarkedet ikke opfyldt. I disse tilfælde er Kommissionen således ikke i stand til at konstatere på grundlag af de foreliggende oplysninger, om den sam-

lede støtte er forenelig med fællesmarkedet som regionalstøtte.

- (51) Hvis Tyskland imidlertid råder over alle nødvendige oplysninger og den maksimale støtteintensitet eller kumuleringsloftet alligevel overskrides, er den overskydende del af støtten uforenelig med fællesmarkedet.

b) *Overensstemmelse med reglerne for omstrukturingsstøtte*

- (52) Ved vurderingen af, om støtten er forenelig med fællesmarkedet i de 29 tilfælde, hvor Tyskland efter egne oplysninger har støttet kriseramte virksomheder, tager Kommissionen i betragtning, at der i intet tilfælde blev fremlagt en omstrukturingsplan, og at det ikke fremgår af de oplysninger, som Kommissionen råder over, om der eksisterede en sådan plan på det tidspunkt, hvor støtten blev tildelt.
- (53) I svaret på påbuddet om oplysninger samt på beslutningen om at indlede proceduren bekræftede Tyskland, at ordningen i strid med dets tidligere tilsagn er blevet anvendt på kriseramte virksomheder, hvoraf flere må betragtes som store virksomheder. Kommissionen er derfor nødt til at undersøge, om den pågældende investeringsstøtte til fordel for kriseramte virksomheder kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet.
- (54) Efter Kommissionens normale praksis indtil 1999 kunne der som led i en regional støtteordning ydes regionalstøtte for at fremme initialinvesteringer i kriseramte virksomheder uden forudgående anmeldelse ⁽²⁴⁾. Betingelsen herfor var imidlertid, at der ved vurderingen af, om en påtænkt støtte til omstrukturering af kriseramte virksomheder er forenelig, tages hensyn til denne støtte i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne for støtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽²⁵⁾.

⁽²⁴⁾ Kommissionen ændrede denne praksis, da den i 1999 vedtog rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2) og forsynede dem med foranstaltninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 1. Enhver investeringsstøtte til fordel for en stor kriseramt virksomhed har siden da skullet anmeldes individuelt.

⁽²⁵⁾ Se i denne henseende retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte, s. 21 nederst. Undersøgelsen vedrører navnlig fastsættelsen af den støtte, der er strengt nødvendig for at genoprette virksomhedens rentabilitet, idet enhver investeringsstøtte, der er ydet som led i et omstrukturingsprojekt, skal tages i betragtning som en del af den samlede støtte, og den samlede støtte ikke må overstige det, der er strengt nødvendigt for at genoprette rentabiliteten.

⁽²⁰⁾ Under alle omstændigheder ville anvendelsen af de regler for regionalstøtte, der var gældende på daværende tidspunkt, heller ikke føre til en mere fordelagtig vurdering af støttemodtageren end anvendelsen af de bestemmelser, der er indeholdt i denne beslutning.

⁽²¹⁾ EFT C 119 af 22.5.2002, s. 22.

⁽²²⁾ EFT C 212 af 12.8.1988, s. 2.

⁽²³⁾ EFT C 31 af 3.2.1979, s. 9.

(55) I det foreliggende tilfælde blev den pågældende støtte til kriseramte virksomheder ikke tildelt under en godkendt regional støtteordning. Den er derimod udtrykkeligt ikke omfattet af den godkendte ordnings anvendelsesområde, hvorfor Kommissionen ikke behøvede at undersøge, om der kan tages hensyn til den pågældende investeringsstøtte som en del af den samlede omstrukturingsstøtte. I betragtning af det store antal tilfælde, hvor ordningen ulovligt er blevet anvendt til at yde støtte til kriseramte virksomheder, er Kommissionen desuden af den opfattelse, at der ikke kan konstateres et regionalt formål i forbindelse med den pågældende støtte.

(56) Ifølge de oplysninger, som Tyskland har fremlagt, er nedenstående støttemodtagere virksomheder, som var kriseramte på det tidspunkt, hvor støtten blev tildelt:

1. Graf von Henneberg Porzellan GmbH
2. WEIDA Leder GmbH
3. ALPA GmbH Textilwerk Triebes
4. KMP Kunststoff und Metallproduktion GmbH, Hohleborn
5. Porzellanambiente Reichenbach GmbH
6. Thüringer Kleiderwerk Alfred Platz GmbH, Gotha
7. Bergwerksmaschinen Diellas GmbH, Diellas
8. Franz Götz KG, Gotha
9. Modedruck Gera GmbH
10. Spezialverpackungen Polymen GmbH, Gera
11. Forstbetriebsgemeinschaft Katzhütte GmbH
12. Barbarossa Brauerei GmbH, Artern
13. Zeuro Möbelwerk GmbH, Zeulenroda
14. LMG Leichtmetallgiesserei GmbH, Gera
15. Artluminare Leuchten GmbH, Stadlilm
16. Radisch Textilbetriebs-GmbH, Neustadt/orta
17. Creaplat GmbH, Schlotheim

18. Thüringer Motorenwerke und Getriebetechnik GmbH, Nordhausen

19. Hewitt Industriekeramik, Triplis

20. UNI PUSH Motoren und Getriebetechnik GmbH, Pössneck

21. Feuerverzinkerei Heldringen GmbH, Heldringen

22. AWA Antriebstechnik GmbH, Weimar

23. Kyffhäuser Maschinenfabrik Artem GmbH, Artem, H, HelH

24. ALZI Metallveredelung GmbH, Wünschendorf

25. Göltzsch-Mühle Spezialpapierfabrik Greiz

26. TPM Pralinenmanufaktur GmbH, Issaroda

27. MAT Maschinen- und Automatisierungstechnik GmbH, Großruderstedt

28. STENTEX GmbH, Gera

29. GD Gotha Druck und Verpackung GmbH & Co. KG.

(57) Kommissionen er af den opfattelse, at den individuelle støtte til investeringer i kriseramte virksomheder kun kan anses for at være forenelig med fællesmarkedet, hvis den er i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne for støtte til kriseramte virksomheder. Ifølge nr. 101, litra b), i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (1999) undersøger Kommissionen, om enhver omstrukturingsstøtte, der er ydet uden dens godkendelse og derfor i strid med EF-traktatens artikel 88, stk. 3, er i overensstemmelse med fællesmarkedet, »på grundlag af de rammebestemmelser, der gælder på tidspunktet for støttens ydelse«.

(58) Den undersøgte støtte blev ydet i perioden 1994-1996. Den støtte, der er ydet i strid med EF-traktatens artikel 88, stk. 3, er således omfattet af Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder fra 1994 ⁽²⁶⁾ (»rammebestemmelserne fra 1994«). Kommissionen er af den opfattelse, at de nævnte rammebestemmelser i denne henseende klart afspejler dens gængse praksis med hensyn til omstrukturingsstøtte på tidspunktet for støttens ydelse under ordningen.

⁽²⁶⁾ EFT C 368 af 23.12.1994, s. 2.

- (59) For at sondre mellem en kriseramte virksomhed og en sund virksomhed har Kommissionen i afsnit 2.1 i rammebestemmelserne fra 1994 defineret begrebet »kriseramte virksomhed« på følgende måde: en »virksomhed, der ikke kan klare sig ved hjælp af egne midler eller ved at rejse den fornødne kapital hos aktionærer eller gennem låntagning«. De typiske symptomer i forbindelse med en kriseramte virksomhed er »faldende indtjenings- evne eller voksende underskud, faldende omsætning, voksende lagerbeholdninger, overkapacitet, forringet cashflow, øget rente- og afdragsbyrde og lav nettoformue«. Denne definition danner grundlag for Kommissionens foreliggende beslutning og bekræfter Kommissionens hidtidige opfattelse.
- (60) Kommissionen konstaterer i denne henseende, at i forbindelse med den retrospektive undersøgelse af modtagervirksomhederne, hvoraf det fremgik, at 29 virksomheder⁽²⁷⁾ var kriseramte på tidspunktet for støttens ydelse, baserede Tyskland sig i det væsentlige på de samme indikatorer. Kommissionen konstaterer endvidere, at Tyskland skulle have foretaget individuel anmeldelse af disse tilfælde til Kommissionen, hvis det havde anvendt støtteordningen i den form, som Kommissionen havde godkendt, og derudover havde foretaget denne undersøgelse rettidigt.
- (61) For så vidt støtteordningen er blevet anvendt til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, skulle den for at være forenelig med fællesmarkedet have indeholdt betingelser i overensstemmelse med ovennævnte rammebestemmelser. Med hensyn til redningsstøtte skulle støtten — for at kunne betragtes som forenelig — i det foreliggende tilfælde have været i form af et lån til markedsrente eller en garanti med henblik på at gøre det muligt for virksomheden at forblive på markedet i det begrænsede tidsrum, der er nødvendigt til at udarbejde en omstrukturingsplan. Det konstateres imidlertid, at denne betingelse ikke er blevet opfyldt, da støtten blev ydet i form af tilskud. Med hensyn til omstrukturingsstøtte skulle ordningen have fastsat en gennemførlig, sammenhængende og omfattende omstrukturingsplan for genoprettelse af virksomhedens rentabilitet på længere sigt under hensyntagen til de faktorer, der lå til grund for virksomhedens vanskeligheder, samt situationen og den forventede udvikling på markedet i den pågældende sektor. Endvidere skulle ordningen i henhold til rammebestemmelserne fra 1994 have fastsat foranstaltninger med henblik på at forhindre konkurrencefordrejende virkninger og sikre, at støttens størrelse og intensitet står i forhold til omstrukturingsomkostningerne og -fordelene.
- (62) Kommissionen konstaterer, at støtteordningen ikke indeholder en sådan bestemmelse, og at Tyskland ikke har fremlagt oplysninger om de særlige tilfælde af individuelle tilskud, som gør det muligt for Kommissionen at konstatere, om de forskellige betingelser blev opfyldt.
- (63) Støtteordningen fastsætter kun, at der skal fremlægges et »sammenhængende, langsigtet virksomhedskoncept«, uden imidlertid at kræve en analyse af de faktorer, der førte til virksomhedens vanskeligheder eller en realistisk vurdering, som muliggør en genoprettelse af virksomhedens rentabilitet på længere sigt. Tyskland har rent faktisk erkendt, at det ikke engang har gennemført en undersøgelse for at sikre, om modtagervirksomhederne på tidspunktet for støttens ydelse virkelig kunne forventes at genoprette rentabiliteten inden for et rimeligt tidsrum.
- (64) I mangel af bestemmelser såsom forpligtelsen til individuel anmeldelse af støtte til fordel for store kriseramte virksomheder og navnlig begrænsningen af størrelsen af den tildelte støtte til det beløb, der er strengt nødvendigt for at nå dette mål, samt i mangel af de nødvendige oplysninger om de særlige tilfælde, er de bestemmelser, der var gældende på det tidspunkt for tildelingen af støtten til redning eller omstrukturering af kriseramte virksomheder, ikke blevet overholdt i forbindelse med den støtte, der undersøges her. I betragtning af, at hovedparten af de modtagervirksomheder, som Tyskland retrospektivt har anerkendt som kriseramte virksomheder, i mellemtiden har indgivet konkursbegæring, kunne det »sammenhængende, langsigtede virksomhedskoncept« ikke, som det kræves i rammebestemmelserne fra 1994, gennemføres fuldstændigt.
- (65) Kommissionen minder om, at den opfordrede Tyskland til at fremlægge alle dokumenter, oplysninger og andre data, der måtte være nødvendige for at vurdere, om støtten og de konkrete støttetildelinger under støtteordningen er forenelige med fællesmarkedet. Desuden gjorde den opmærksom på, at den ville anse støtten for at være uforenelig med fællesmarkedet, såfremt de oplysninger, der er nødvendige for vurderingen af dens forenelighed, ikke blev fremlagt. Kommissionen er derfor af den opfattelse, at støttetildelingen er uforenelig med fællesmarkedet i de tilfælde, hvor støtteordningen tillod, at der blev ydet støtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder.

6. KONKLUSIONER

- (66) Med undtagelse af virksomhederne Marit og Topogramm er støtten til fordel for virksomheder, der var sunde på tildelingstidspunktet, omfattet af den eksisterende støtteordning på betingelse af, at summen af den offentlige støtte til de pågældende investeringer ikke

⁽²⁷⁾ Hvoraf de fleste i mellemtiden har indgivet konkursbegæring.

overstiger en intensitet på 35 % for store virksomheder og virksomheder med ukendt status (se betragtning 34) og på 50 % i alle andre tilfælde. Hvis denne betingelse er opfyldt, er det ikke nødvendigt at foretage en yderligere undersøgelse af, om den er forenelig med fællesmarkedet. De øvrige individuelle anvendelser af støtteordningen, herunder de 29 støtteforanstaltninger til fordel for virksomheder, som var kriseramte på tidspunktet for støttens ydelse, er ikke omfattet af den godkendte ordning.

(67) Den støtte, der er tildelt i forbindelse med misbruget af delstaten Thüringens program til fordel for investeringer foretaget af små og mellemstore virksomheder i perioden 1994-1996, udgør statsstøtte som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

(68) Misbruget af støtteordningen i perioden 1994-1996 og støttetildelingerne i denne forbindelse er ulovlige.

(69) De tilfælde, hvor ordningen er blevet anvendt ulovligt til fordel for sunde virksomheder og misbrugt til fordel for sunde virksomheder, er uforenelige med fællesmarkedet.

(70) I tilfælde af, at misbruget af ordningen har muliggjort, at der er blevet tildelt redningsstøtte til kriseramte virksomheder, er enhver sådan støttetildeling uforenelig med fællesmarkedet.

(71) For så vidt misbruget af ordningen har muliggjort, at der er blevet tildelt omstrukturingsstøtte til kriseramte virksomheder uden at tage hensyn til de gældende kriterier — dvs. forpligtelsen til individuel anmeldelse, forhindring af urimelige konkurrencefordrejninger samt begrænsningen til det strengt nødvendige — er enhver sådan støttetildeling uforenelig med fællesmarkedet.

(72) Ifølge Kommissionens faste praksis kan enhver ulovligt udbetalt støtte, som anses for at være uforenelig med fællesmarkedet, kræves tilbage af modtageren i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 87. Denne praksis blev bekræftet i artikel 14 i forordning (EF) nr. 659/1999, hvorefter den pågældende medlemsstat skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at kræve støtten tilbagebetalt fra støttemodtageren, hvilket den skal underrette Kommissionen om.

(73) Den foreliggende beslutning vedrører støtteordningen, som den er blevet misbrugt, samt alle omhandlede støttetildelinger på grundlag heraf og skal gennemføres

uførtøvet, herunder tilbagesøgning af hver enkelt tilfælde af støtte, der er anført, uanset om støtten blev ydet under ordningen eller ej.

(74) Kommissionen gør endvidere opmærksom på, at den foreliggende beslutning gælder, uanset de beslutninger, som den har truffet eller vil træffe med hensyn til konkrete støttetildelinger, som danner eller har dannet grundlag for en procedure efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Delstaten Thüringens program til fordel for investeringer foretaget af SMV («ordningen») udgør statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

Anvendelsen af ordningen i strid med bestemmelserne heri er ulovlig.

Artikel 2

For så vidt kriseramte virksomheder modtog støtte under ordningen, er den og enhver støttetildeling på grundlag heraf uforenelig med fællesmarkedet.

For så vidt støtte blev ydet til initialinvesteringer i økonomisk sunde virksomheder, er støtteordningen og enhver støttetildeling på grundlag heraf forenelig med fællesmarkedet, såfremt den maksimale intensitet, der er fastsat i artikel 3, ikke overskrides. (Den del af støtten, der overstiger den tilladte maksimale intensitet, er uforenelig med fællesmarkedet).

Artikel 3

Støtten til initialinvesteringer må heller ikke i tilfælde af kumulering med anden regionalstøtte overstige den maksimale intensitet på 35 % brutto for store virksomheder og 50 % brutto for SMV.

Artikel 4

Tyskland træffer alle nødvendige foranstaltninger for at tilbageføre den i artikel 2 omhandlede støtte, som allerede ulovligt er udbetalt til støttemodtagerne.

Tilbagesøgningen skal ske uophørligt og i overensstemmelse med national lovgivning, hvis denne giver mulighed for at efterkomme beslutningen hurtigt og effektivt. Den støtte, der

skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, den blev udbetalt til støttemodtagerne, og indtil den er blevet tilbagebetalt. Renterne beregnes på basis af den referencesats, der anvendes til at beregne subventionsækvivalenten for regionalstøtte.

Artikel 5

Tyskland underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juni 2002.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen